**NN 102/2019 (25.10.2019.), Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-IIIA-2359/2019 od 18. rujna 2019.**

# USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

**2061**

Ustavni sud Republike Hrvatske, u Prvom vijeću za odlučivanje o ustavnim tužbama, u sastavu sudac Branko Brkić, predsjednik Vijeća, te suci Andrej Abramović, Snježana Bagić, Mario Jelušić, Lovorka Kušan i Josip Leko, članovi Vijeća, u postupku koji je ustavnom tužbom pokrenuo C. C. iz A., na sjednici održanoj 18. rujna 2019. jednoglasno je donio

## ODLUKU

I. Ustavna tužba se usvaja.

II. Na temelju članka 63. stavka 3. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst), podnositelju ustavne tužbe C. C. iz A. određuje se primjerena naknada zbog povrede ustavnog prava iz članka 29. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.) u iznosu od 11.400,00 kuna.

III. Naknada iz točke II. izreke ove odluke bit će isplaćena iz državnog proračuna u roku od tri (3) mjeseca od dana podnošenja zahtjeva podnositelja Ministarstvu pravosuđa Republike Hrvatske za njezinu isplatu.

IV. Ova odluka objavit će se u »Narodnim novinama«.

## Obrazloženje

### I. POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM

1. C. C. iz A. (u daljnjem tekstu: podnositelj) je 28. svibnja 2019. podnio ustavnu tužbu na temelju članka 63. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon) zbog povrede prava na suđenje u razumnom roku zajamčenog člankom 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.) u predmetu koji se vodio pred Upravnim sudom u Zagrebu (u daljnjem tekstu: Upravni sud) pod brojem: UsI-1822/17.

Podnositelj u ustavnoj tužbi predlaže da Ustavni sud donese odluku kojom se ustavna tužba usvaja, kao i da mu se odredi primjerena naknada za utvrđenu povredu prava na suđenje u razumnom roku.

1.1. Za potrebe ustavnosudskog postupka pribavljeni su spisi Upravnog suda broj: UsI-1822/17 i Ministarstva financija, Carinske uprave klasa: UP/I-112-07/14-01/6646.

### II. PREGLED RADNJI U POSTUPKU

2. Rješenje o rasporedu na radno mjesto podnositelja donijelo je Ministarstvo financija Republike Hrvatske klasa: UP/I-112-02/13-01/829, ur.broj: 513-02-4093/1-13-1 od 1. srpnja 2012. (u daljnjem tekstu: prvostupanjsko rješenje).

Podnositelj je 13. srpnja 2013. podnio Odboru za državnu službu žalbu protiv prvostupanjskog rješenja.

Nezavisni sindikat carinika Hrvatske je 21. srpnja 2013. ravnatelju Carinske uprave prigovor na šikaniranje i diskriminaciju podnositelja u carinskoj službi.

Pučki pravobranitelj je ministru financija 3. prosinca 2015. poslao pritužbu i upozorenje na postupak premještaja i raspoređivanja podnositelja – službenika Ministarstva financija.

Podnositelj je predsjednici Odbora za državnu službu 15. srpnja 2016. podnio zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku.

Podnositelj je 22. rujna 2016. pokrenuo upravni spor pred Upravnim sudu zbog šutnje administracije.

Odbor za državnu službu je rješenjem klasa: UP/II-112-07/13-01/1938, ur.broj: 566-01/8-16-5 od 28. listopada 2016. (u daljnjem tekstu: drugostupanjsko rješenje) poništio prvostupanjsko rješenje, te je predmet vraćen na ponovni postupak.

Podnositelj je 29. prosinca 2016. uputio Carinskoj upravi kao tijelu prvog stupnja zahtjev za donošenje rješenja o rasporedu u ponovnom postupku.

Podnositelj je 29. prosinca 2016. uputio Odboru za državnu službu zahtjev za provedbu ponovnog postupka.

Podnositelj je 29. prosinca 2016. uputio Službi za inspekciju državne uprave zahtjev za inspekcijski nadzor Carinske uprave.

Sektor za inspekciju državne uprave je aktom klasa: 050-02/17-01/4, ur.broj: 515-07-01/1-17-2 od 12. siječnja 2017. od prvostupanjskog tijela, Carinske uprave, zatražio izvješće zbog nedonošenja rješenja o rasporedu podnositelja.

Pučki pravobranitelj je 31. siječnja 2017. ministru financija uputio pritužbe na postupak premještaja i raspoređivanja službenika Ministarstva financija – očitovanje na upozorenje.

Podnositelj je 3. veljače 2017. drugostupanjskom tijelu, Odboru za državnu službu, dostavio zahtjev za izvršenje rješenja Odbora za državnu službu – ponovljeno traženje.

Podnositelj je 22. veljače 2017. uputio Službi za inspekciju državne uprave ponovljeni zahtjev za inspekcijski nadzor Carinske uprave.

Podnositelj je 14. ožujka 2017. protiv Odbora za državnu službu podnio tužbu Upravnom sudu u Zagrebu zbog neizvršenja rješenja.

Podnositelj je 20. travnja 2017. ponovno uputio Službi za inspekciju državne uprave zahtjev za inspekcijski nadzor Carinske uprave.

Služba za inspekciju državne uprave je 16. svibnja 2017. uputila Carinskoj upravi upozorenje vezano uz neizvršenje rješenja.

Podnositelj je 18. svibnja 2017. uputio Službi za inspekciju državne uprave ponovljeni zahtjev za inspekcijski nadzor radi nepostupanja Carinske uprave.

Podnositelj je 12. lipnja 2017. uputio Odboru za državnu službu žalbu zbog povrede prava na suđenje u razumnom roku na osnovi zahtjeva podnositelja za izvršenje rješenja odbora za državnu službu.

Podnositelj je 12. srpnja 2017. ponovno zatražio postupanje po tužbi radi šutnje administracije od Upravnog suda u Zagrebu.

Služba za inspekciju državne uprave upozorila je 20. studenoga 2017. Carinsku upravu na obvezu izvršenja rješenja.

Podnositelj je 19. siječnja 2018. od predsjednika Upravnog suda zatražio zaštitu prava na suđenje u razumnom roku.

Predsjednica Upravnog suda donijela je rješenje broj: Su-Uzp 1-6/18-3 od 26. ožujka 2018. kojim je određen rok od 6 mjeseci za donošenje odluke u predmetu pod brojem Usl-1822/17.

Upravni sud je u izreci presude broj: Usl-1822/17-9 od 16. svibnja 2018. točkom I. usvojio tužbeni zahtjev podnositelja kojim je traženo donošenje odluke po žalbi podnositelja, točkom II. usvojio žalbu podnositelja zbog nepostupanja Ministarstva financija Republike Hrvatske sukladno rješenju odbora za državnu službu i točkom III. utvrdio da podnositelju osim novčanih primanja određenih pravomoćnim rješenjem Ministarstva financija pripadaju i sva druga materijalna prava koja bi u razdoblju od 8. srpnja 2013. do 3. srpnja 2016. ostvario da je bio raspoređen na radno mjesto u Carinskoj upravi Ministarstva financija, kao Predstojnik carinske ispostave I, Carinarnice Zagreb I, Carinske ispostave I, Jankomir.

Podnositelj je 9. lipnja 2018. podnio žalbu Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske protiv točke III. izreke presude Upravnog suda broj: Usl-1822/17-9 od 16. svibnja 2018.

Presudom Visokog upravnog suda broj: Usž-3742/18-3 od 13. veljače 2019. odbijena je žalba podnositelja kao neosnovana.

Ustavna tužba je podnesena 28. svibnja 2019.

## III. DOPUŠTENOST USTAVNE TUŽBE

3. U odnosu na dopuštenost ustavne tužbe zbog dugotrajnosti upravnog postupka i upravnog spora Ustavni sud izrazio je stajališta u odluci broj: U-IIIA-4885/2005 od 20. lipnja 2007. (»Narodne novine« broj 67/07.) i rješenju broj: U-IIIA-1527/2013 od 7. veljače 2017. (»Narodne novine« broj 29/17.).

U odluci broj U-IIIA-4885/2005 Ustavni sud izrazio je sljedeća stajališta:

»4.2. Ustavni sud ocjenjuje, međutim, da sredstva pravne zaštite protiv šutnje administracije vrlo često nisu djelotvorna za ubrzanje samih upravnih postupaka, što jasno pokazuje upravna praksa u Republici Hrvatskoj, pa se i dosadašnje pravno stajalište Ustavnog suda u tom pitanju mora promijeniti.

Ustavni sud stoga utvrđuje da i neaktivnošću, odnosno neučinkovitošću tijela državne uprave, drugih državnih tijela i pravnih osoba s javnim ovlastima, kad u upravnim stvarima odlučuju o pravima, obvezama ili pravnim interesima stranaka u upravnom postupku, promatranom zajedno s trajanjem započetog upravnog spora, može doći do povrede članka 29. stavka 1. Ustava i članka 6. stavka 1. Konvencije u dijelu koji se odnosi na razumnu duljinu odlučivanja o pravima i obvezama stranaka. Trajanje samog upravnog spora pred Upravnim sudom Republike Hrvatske, naime, ne pokazuje stvarno trajanje 'spornog' razdoblja odlučivanja o konkretnoj upravnoj stvari.

Stoga se ubuduće pri odlučivanju o eventualnoj povredi članka 29. stavka 1. Ustava i članka 6. stavka 1. Konvencije, u dijelu koji se odnosi na razumnu duljinu postupka, u obzir treba uzimati razdoblje trajanja upravnog spora zajedno s razdobljem trajanja prethodnog upravnog postupka u istoj upravnoj stvari, s tim da se ono računa od dana kada je nastao 'spor' u smislu članka 6. stavka 1. Konvencije.